

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4CoCsp/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119210872
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Degmová Pospíšilová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1119210872.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a sudcov JUDr. Valérie Kleinovej a JUDr. Anny Kašajovej v právnej veci žalobcu: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpený: JUDr. Felix Neupauer, advokát, Advokátska kancelária FELIX NEUPAUER & PARTNERS, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, Bratislava, proti žalovanému: T. A., narodený dňa XX.XX.XXXX, bytom B. XX, W., o zaplatenie sumy vo výške 87,42 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 27. februára 2020 č. k. 7Csp 18/2019-58 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v napadnutej časti o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.

V napadnutej časti o zrušení platobného rozkazu a v napadnutej vyhovujúcej časti odvolanie žalobcu **o d m i e t a**.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zrušil platobný rozkaz č. k. 7Csp/18/2019-39 zo dňa 31.10.2019, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 8,72 eur spolu s úrokom z meškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 8,72 eur od 01.07.2017 do zaplatenia v lehote tri dni od jeho právoplatnosti titulom dlžného poistného, vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Vychádzal zo žaloby žalobcu, ktorou sa proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy vo výške 87,42 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 87,42 eur od 01.07.2017 do zaplatenia, skutkovo odôvodnenej tým, že žalobca so žalovaným uzatvorili dňa 31.08.2016 poistnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX na dobu neurčitú, v zmysle ktorej si dohodli spôsob platenia ročného poistného štvrtročne. Žalovaný sa podľa žaloby dostal do omeškania s platbou poistného, čím došlo k porušeniu zmluvnej povinnosti. Následne žalobca v žalobe uviedol, že na základe zákona č. 381/2001 Z.z. má nárok na poistné do 30.06.2017 vo výške 87,42 eur. Na preukázanie svojich tvrdení doložil:

- Poistná zmluva č. XXXXXXXXXXXX (č.l. 5)

- listinu s názvom Zánik poistenia pre nezaplatenie poistného a upomienka zo dňa 07.04.2016 (č.l. 7)

3. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol platobným rozkazom č.k. 7Csp/18/2019-39 zo dňa 31.10.2019. Ten sa nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk, pretože zásielky sa súdu prvej inštancie dňa 04.12.2019 a 03.02.2020 vrátili ako nedoručené s poznámkou, že adresát je neznámy. Vydaný platobný

rozkaz súd prvej inštancie podľa § 266 ods. 3 CSP zrušil pre nemožnosť jeho doručenia do vlastných rúk žalovanému.

4. Žaloba bola žalovanému doručovaná na adresy uvedené v žalobe, adresy evidované v registri obyvateľov Slovenskej republiky, adresu evidovanú v evidencii občianskych preukazov a taktiež zverejnením oznámenia o podanej žalobe na úradnej tabuli a webovej stránke súdu. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

5. Z predložených listinných dôkazov a z nesporných tvrdení procesných strán súd prvej inštancie skutkovo ustálil, že žalobca so žalovaným uzatvorili Poistnú zmluvu so začiatkom poistenia 31.08.2016. Predmetom zmluvy bolo povinné zmluvné poistenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Ročné poistné je podľa tejto zmluvy 104,56 eur, pričom toto bol splatné štvrťročne a lehotné poistné za jeden štvrťrok predstavuje sumu 26,14 eur. Splatnosť poistného bola stanovená na 31.8., 30.11., 28.2., 31.05. Z listu Zánik poistenia pre nezaplatenie poistného a upomienky zo dňa 17.8.2017 mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 87,42 eur ako dlžného poistného v lehote 15 dní a oznámil mu, že Poistná zmluva zanikla z dôvodu nezaplatenia poistného dňa 30.6.2017. Zároveň si uplatnil poistné do 30.06.2017 vo výške 87,42 eur.

6. Súd prvej inštancie konštatoval, že v žalobe sú obsiahnuté tieto nesporné skutkové tvrdenia: žalobca so žalovaným spolu uzatvorili poistnú zmluvu dňa 31.8.2016, dohodli si platenie poistného v štvrťročných splátkach a žalovaný sa omeškal s platením poistného, keď nezaplatil splátku poistného splatnú dňa 31.8.2016. Uviedol, že žaloba neobsahovala žiadne iné skutkové tvrdenia, majúc a to, že závery o tom, kedy poistenie zaniklo a aká je výška jeho nároku, nie sú skutkovými tvrdeniami, ale záverom žalobcu o oprávnenosti jeho nároku a jeho výške, s tým, že výška žalovaného nároku nepredstavuje žiadne skutkové tvrdenie.

7. Zhrnul, že predmetom konania je nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie dlžného poistného na povinné zmluvné poistenie vo výške 87,42 eur s príslušenstvom.

8. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania právne ju posúdiac podľa § 796 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 565 OZ a 9 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorý upravuje spôsob zániku poistenia pre nezaplatenie poistného a zároveň určuje aj presný okamih zániku poistného vzťahu. Uviedol, že takto koncipovaná právna norma vo svojej hypotéze presne, zrozumiteľne a úplne formuluje spôsob i okamih zániku právneho vzťahu. V tejto súvislosti nie je zřejmý priestor pre subsidiárne použitie všeobecnej právnej úpravy (poznámka súdu - z rozhodnutia vyplýva, že všeobecnou právnou úpravou sú v danom prípade ustanovenia občianskeho zákonníka o zániku poistenia)/rozhodnutie NS SR sp. zn. 7MCdo 8/2013 z 9.7.2014/.

9. Konštatoval, že Okresný súd v Žiline rozsudkom z 30. mája 2006, č. k. 20Cb 76/2006-35 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 4 278,60,-- Sk s 12,5 % úrokom z omeškania od 2.11.2003 do zaplatenia. Vo zvyšku v sume 6 418,40,-- Sk žalobu zamietol. Žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Podľa odôvodnenia rozhodnutia žalobca ako poisťovateľ so žalovaným ako poistníkom uzavrel poistnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX s účinnosťou od 1. januára 2003 na neurčito, ktorej predmetom bolo poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Zmluvné strany dohodli ročné poistné vo výške 25 672,-- Sk splatné v štvrťročných splátkach vždy k 1. januáru, k 1. aprílu, k 1. júlu a k 1. októbru príslušného kalendárneho roka. Podľa všeobecných poistných podmienok je poistným obdobím jeden kalendárny rok a splatnosť poistného nastáva prvým dňom poistného obdobia, t.j. dňom 1. januára. Za prvý a druhý štvrťrok roku 2003 žalovaný zaplatil časť poistného v dvoch splátkach po 6 418,-- Sk. Za tretí štvrťrok 2003 žalovaný časť poistného, ktoré bolo splatné k 1. júlu 2003 nezaplatil. Pretože poistné nezaplatil ani v zákonom stanovenej jednomesačnej lehote, dňom 1. augusta 2003 poistná zmluva zanikla. Žalobcovi vzniklo právo na poistné až do konca kalendárneho mesiaca, v ktorom poistenie zaniklo, t.j. od 1. júla 2003 do 31. augusta 2003 vo výške 4 178,60,-- Sk. Žalovaný sa dostal do omeškania, lebo poistné neuhradil riadne a včas, preto podľa § 369 a § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka mu vzniklo právo na úrok za omeškania. Žalobcom uplatnený úrok 12,5 % ročne neprekračuje zákonný rámec. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a pomerného úspechu žalovaného

(20%). Žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, a preto mu náhradu trov konania nepriznal. Závery NS SR: Pri uvedenom dohodnutom platení poisťného potom dochádza k zániku poistenia do jedného mesiaca od dátumu splatnosti jednotlivej splátky poisťného, tak ako to konštatoval vo svojom rozhodnutí súd 1. stupňa. V danom prípade žalovaný nezaplatil poisťné splatné 1. júla 2003. Dňom 1. augusta 2003 potom došlo k zániku poistenia (§ 9 ods. 4 zák. č. 381/2001 Z.z.). Žalobcovi vzniklo právo na poisťné až do konca kalendárneho mesiaca, v ktorom poistenie zaniklo, teda do 31. augusta 2003 (§ 11 ods. 9 zákona č. 381/2001 Z.z.). /Rozhodnutie NS SR sp. zn. 6 Obdo 22/2007 zo 7.8.2008/

10. Právne posúdil, že zmluvné strany spolu platne uzatvorili poisťnú zmluvu, ktorej predmetom bolo poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poisťníka, ktorým bol žalovaný, na základe ktorej vznikla žalobcovi ako poisťovni povinnosť poskytnúť žalovanému poisťné plnenie v prípade vzniku poisťnej udalosti a žalovanému ako poistenému povinnosť platiť dojednané poisťné. Zo žaloby a pripojených listín vyvodil, že žalobca si v konaní uplatňuje dlžné poisťné za obdobie od 31.8.2016 do dňa 30.6.2017, kedy podľa neho mala zaniknúť Poisťná zmluva pre nezaplatenie poisťného alebo jeho časti. Dôvodil, že Poisťné je spravidla splatné prvého dňa poisťného obdobia (§ 796 ods. 2 OZ), keď však v prejednávanej veci sa sporové strany dohodli, že poisťné, ktoré by inak bolo splatné 31.8. príslušného kalendárneho roka (v danom prípade v roku 2016), bude splatné v štvrtročných splátkach, splatných v dňoch 31.8., 30.11., 28.2., 31.05 príslušného kalendárneho roka. Zo žaloby v spojení s pripojenými listinami zistil, že žalovaný nezaplatil poisťné, ktoré sa malo stať splatné dňa 31.8.2016 vo výške splátky 26,14 eur. Dospel k záveru, že poistenie zodpovednosti zaniklo v danom prípade zo zákona uplynutím jedného mesiaca od splatnosti (ak nebola v poisťnej zmluve dojednaná dlhšia lehota pre zánik poistenia zodpovednosti, čo žalobca ani netvrdil). Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových tvrdení žalobcu (ktorých bolo minimum a boli príliš stručné, avšak postačujúce na meritórne prejednanie veci) a z pripojených listinných dôkazov, z ktorých mal za preukázané, že žalovaný nezaplatil poisťné splatné 31.8.2016. Právne uzavrel, že v súlade s § 9 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. poistenie zodpovednosti žalovaného zaniklo uplynutím jedného mesiaca od 31.8.2016, t.j. dňa 30.9.2016.

11. V danom prípade nepovažoval za možnú aplikáciu ust. § 565 OZ, pretože žalobca ani netvrdil (ani nepreukázal) existenciu dohody so žalovaným, podľa ktorej by sa nezaplacením štvrtročnej splátky stalo splatné celé ročné poisťné. Aplikoval i ust. § 11 ods. 11 zákona č. 381/2001 Z.z., podľa ktorého ak zanikne poistenie zodpovednosti pred koncom poisťného obdobia, za ktoré bolo alebo malo byť zaplatené poisťné, má poisťovateľ nárok na pomernú časť poisťného ku dňu, keď poistenie zodpovednosti zaniklo. Zostávajúcu časť poisťného je poisťovateľ povinný poisťníkovi vrátiť, ak suma presiahne 50 Sk. Pretože poisťná zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú a zanikla pred koncom poisťného obdobia, zaujal právny názor, že vznikol žalobcovi podľa § 11 ods. 11 zákona č. 381/2001 Z.z. nárok na zaplatenie pomernej časti poisťného do dňa zániku poistenia, t.j. za obdobie trvania poisťného vzťahu od 31.8.2016 do 30.9.2016. Pretože štvrtročné poisťné bolo dojednané vo výške 26,14 eur, vypočítal, že poisťné za jeden mesiac predstavuje sumu 8,72 eur (26,14 €/3). Súd prvej inštancie v tejto časti vyhodnotil žalobu ako dôvodnú.

12. Ohľadom príslušenstva rozhodol podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. Žalovaný nezaplatil poisťné v lehote splatnosti, preto dospel k záveru, že vznikol žalobcovi od nasledujúceho dňa (1.9.2016) nárok na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy (8,72 eur) vo výške ustanovenej § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., teda v sadzbe 5,00 % ročne. Pretože žalobca si uplatnil úrok z omeškania od neskoršieho dňa ako mal nárok, súd prvej inštancie mu priznal úrok z omeškania od žiadaného dátumu (§ 216 ods. 2 CSP).

13. Procesne prihladol na ust. § 132 ods. 1, 2 CSP, majúci za to, že pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok, pretože všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená). (uznesenie Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019, zdroj a analytická právna veta: ustavnysud.sk)

14. Žalobu vo zvyšku uplatnenej istiny - 78,70 eur (87,72 € - 8,72 €) a úroku z omeškania z nedôvodne uplatnenej istiny súd prvej inštancie vyhodnotil ako nedôvodnú a zamietol ju. Zdôraznil, že skutkový

stav prejednávanej veci nebol sporný. Žaloba obsahovala minimum skutkových tvrdení, ktoré súd prvej inštancie z právnej stránky vyhodnotil odlišne od žalobcu. Osobitne vyhodnotil odlišne od žalobcu otázku dňa zániku poistného vzťahu, čo malo zásadný vplyv na posúdenie výšky uplatneného nároku. Uviedol, že zamietnutie časti žaloby nebolo výsledkom spornosti skutkových tvrdení, ale dôsledkom odlišného právneho posúdenia skutkových tvrdení žalobcu súdom.

15. Súd prvej inštancie rozhodol o nároku na náhradu trov konania v zmysle zásady úspechu v konaní podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Vzhľadom na to, že žalobca sa v konaní domáhal zaplata sumy 87,72 eur a súd prvej inštancie jeho žalobe vyhovel iba v časti zaplata sumy 8,72 eur, mal za nepochybné, že úspešnejší v konaní bol žalovaný. Pretože žalovanému zo súdneho spisu žiadne trovy konania nevyplývajú, súd prvej inštancie mu ich náhradu s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania nepriznal (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.2.2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018).

16. Proti tomuto rozsudku v jeho celosti podal riadne a včas prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalobca a žiadal ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, dôvodiac tým, že

- súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b) CSP),
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. d) CSP),
- súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. f) CSP),
- zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. g) CSP)
- rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. h) CSP).

17. Pripomenul, že súd prvej inštancie na jeho návrh, že na návrh vydal dňa 31.10.2019 platobný rozkaz, ktorý nebolo možné žalovanému doručiť do vlastných rúk, preto bol zrušený a následne súd prvej inštancie vyzval žalovaného, aby sa k žalobe vyjadril. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že „Pretože poistná zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú a zanikla pred koncom poistného obdobia, vznikol žalobcovi podľa § 11 ods. 11 zákona č. 381/2001 Z. z. nárok na zaplata pomernej časti poistného do dňa zániku poistenia, t.j. za obdobie trvania poistného vzťahu od 31.08.2016 do 30.09.2016. Pretože štvrťročné poistné bolo dojednané vo výške 26,14 eur, poistné za jeden mesiac predstavuje sumu 8,72 eur (26,14 €/3). Súd v tejto časti vyhodnotil žalobu ako dôvodnú.“ S vyššie uvedeným postupom súdu prvej inštancie nesúhlasil. Upríamal pozornosť na to, že súd prvej inštancie už vo veci raz rozhodol platobným rozkazom, ktorým vyhovel uplatnenému nároku v plnom rozsahu, pričom podľa § 265 ods. 1 CSP je možné o žalobe rozhodnúť platobným rozkazom za podmienky „ak je možné vo veci samej alebo o jej časti rozhodnúť na základe skutočností tvrdených žalobcom, o ktorých súd nemá pochybnosti, najmä ak tieto skutočnosti vyplývajú z listinných dôkazov“. Vydaním platobného rozkazu teda súd prvej inštancie podľa neho musel mať za to, že skutkový a právny základ uplatňovaného nároku je preukázaný, keď jediným dôvodom, pre ktorý bol platobný rozkaz zrušený, bola skutočnosť, že žalovanému nebolo možné ho doručiť. Žalovaný totiž nijakým spôsobom nespochybnil jeho tvrdenia, a to ani podaním odporu, ani vyjadrením sa k žalobe. Z vyššie uvedených dôvodov považoval za nepochopiteľné, že za okolností, keď už súd raz vo veci rozhodol na základe skutočností tvrdených žalobcom, o ktorých nemal pochybnosti, a tieto skutočnosti následne neboli nijakým spôsobom zo strany žalovaného spochybnené, sa bez akejkoľvek zmeny v dôkaznej situácii pri vydaní rozsudku absolútne odchyľil od svojho pôvodného právneho názoru tým, že žalobu z veľkej časti zamietol. Ďalej uviedol, že spolu so žalobou predložil Poistku č. XXXXXXXXXX a Oznámenie o zániku poistnej zmluvy, keď z Poistky podľa neho vyplýva, že strany sporu si dojednali začiatok poistenia na deň 31.08.2016 s ročným poistným 104,56 eur / platené štvrťročne = lehotné poistné 26,14 eur. Žalovaný teda mal uhrádzať poistné v štvrťročných splátkach po 26,14 eur (splatných vždy 31.08., 30.11., 28.02., 31.05. príslušného kalendárneho roka). Žalovaný nezaplatil prvé poistné. Z čl. IV ods. 10 Všeobecných poistných podmienok č. 709, ktoré sa vzťahovali na poistnú zmluvu: „V prípade platenia poistného formou štvrťročnej alebo polročnej splátky poistného zanikne poistenie nezaplacením zostávajúcej časti poistného do jedného mesiaca od splatnosti poslednej dohodnutej štvrťročnej alebo polročnej splátky poistného v rámci príslušného poistného obdobia, ak pre takýto prípad

nebola v poisťnej zmluve dohodnutá dlhšia lehota pre zánik poistenia zodpovednosti, maximálne však na dobu troch mesiacov. Poistenie zodpovednosti zanikne uplynutím tejto lehoty.“ vyvodil, že nakoľko strany sporu si dojednali úhradu ročného poisťného v štvrtročných splátkach, poistenie zaniklo až 1 mesiac po splatnosti poslednej splátky - splatnej 31.05.2017, t.j. zánik poistenia nastal dňa 30.06.2017, pričom tento dátum zániku poistenia vyplýva z podanej žaloby, ako aj z Oznámenia o zániku poisťnej zmluvy. V neposlednom rade odkázal aj na aktuálnejšiu judikatúru upravujúcu túto otázku, pričom ako príklad uviedol uznesenie Krajského súdu Košice sp.zn. 11Co/155/2016 zo dňa 01.02.2017, podľa ktorého: „Pretože bolo dohodnuté ročné poisťné (a len jeho splatnosť bola dohodnutá v splátkach), nezaplatenie poisťného sa neviaže na nezaplatenie jednej zo splátok, ako sa mylne domnieva žalovaný, ale na nezaplatenie celého ročného poisťného. V praxi to znamená, že pokiaľ žalovaný nezaplatil niektorú zo splátok dohodnutého ročného poisťného, zánik poistenia podľa § 9 ods. 4 zák. č. 381/2001 Z.z. sa neodvíja od tejto jednej splátky (žalovaný nezaplatil ani jednu splátku poisťného) ale sa odvíja od nezaplatenia poslednej splátky v tomto poisťnom období, teda ak išlo o ročné poisťné, až uplynutím poslednej splátky z tohto ročného obdobia.“ Pre výpočet poistenia podľa neho platí nasledujúci vzorec:

$(\text{ročné poisťné} / 360) \times \text{počet dní ručenia do dátumu zániku poistenia}$

Na základe vyššie uvedených údajov žalobca vypočítal dlžné poistenie nasledovne:

$(104,56/360) \times 301 \text{ dní (od 31.08.2016 do 30.06.2017)} = 87,42 \text{ Eur}$

18. Poukázal na skutočnosť, že žalovanému bola doručená žaloba spolu s prílohami, avšak žalovaný sa k žalobe nijakým spôsobom nevyjadril, preto nespochybnil žiadne jeho tvrdenia uvedené v žalobe (teda predovšetkým nespochybnil dátum zániku poistenia a s tým súvisiacu výšku dlžného poisťného). Na tomto mieste poukázal na ust. § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorého: „Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.“

Dal do pozornosti Uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 6Co/180/2018 zo dňa 26.07.2018 v obdobnej veci, v ktorom sa súd stotožnil s našou argumentáciou, zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil vec na ďalšie konanie, nakoľko mal za to, že súd prvej inštancie svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobkyni, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V odôvodnení tohto Uznesenia je uvedený: „Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 297 ods. 2 C.s.p. (správne ide o ust. § 297 písm. b/ C.s.p.). Pozornosti súdu prvej inštancie však ušlo, že podľa tohto ustanovenia možno postupovať iba za predpokladu, že skutkové tvrdenia strán nie sú sporné. Súd prvej inštancie však paradoxne zamietol žalobu z dôvodu, že žalobkyňa podľa neho uplatnený nárok nepreukázala, teda zrejme vychádzal z toho, že skutkové tvrdenia strán sú sporné. Ak bol súd prvej inštancie toho názoru, že žalobkyňa uplatnený nárok nepreukázala, mal vo veci nariadiť pojednávanie. V neposlednom rade nezodpovedá skutočnosti konštatovanie súdu prvej inštancie, že žalobkyňa okrem oznámenia o zániku poistenia iné dôkazy preukazujúce jej nárok nepredložila. Na č. I. 3 spisu sa totiž nachádza kópia predmetnej poisťnej zmluvy. Zo spisu vyplýva, že žalovanej bola žaloba s prílohami doručená dňa 19.4.2018 (viď doručka na č. I. 11), pričom žalovaná sa k žalobe nevyjadrila a skutkové tvrdenia v nej obsiahnuté nepoprela. Za tohto stavu treba prisvedčiť žalobkyni, že do úvahy prichádzala aplikácia právnej domnienky uvedenej v § 151 ods. 1 C.s.p.“ Okrem toho poukázal na ust. § 803 ods. 1 OZ, podľa ktorého má Poisťiteľ právo na poisťné za dobu do zániku poistenia. Z tohto zákonného ustanovenia vyvodil, že právo na poisťné závisí od trvania poistenia, teda od dĺžky obdobia, počas ktorého poisťovňa poskytovala poisťnú ochranu, nie od preukázania zániku poistenia na súde. Zdôraznil, že v tomto prípade išlo o povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

19. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril a ďalšie vyjadrenia strany sporu v rámci odvolacieho konania nepodal.

20. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 378 ods. 1, § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez pojednávania s poukazom na ust. § 385 ods. 1 CSP a postupom podľa § 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 CSP. Dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti zamietajúcej časti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie nie je dôvodné. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie správnym smerom a v

rozsahu potrebnom pre posúdenie opodstatnenosti žaloby a výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil. Svoje skutkové a právne závery v napadnutom rozhodnutí aj náležite a dostatočne odôvodnil (§ 220 ods. 2 CSP). Odvolací súd sa s jeho právnym záverom o nedôvodnosti žalobou uplatneného nároku žalobcu proti žalovanému na zaplatenie dlžného poistného nad rámec priznanej sumy za obdobie od 31.08.2016 do 30.09.2016 s príslušenstvom od 01.09.2016 do zaplatenia a vo výslovne napadnutej a zároveň aj v zmysle ust. § 379 písm. a) CSP súvisiacej časti o trovách konania stotožňuje a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP). V odvolaní uvádzané argumenty nie sú spôsobilé privodiť iný než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver o nedôvodnosti tejto časti žaloby. Odôvodnenie napadnutého rozsudku je aj dostatočne vyčerpávajúce. Možno konštatovať, že v danej veci súd prvej inštancie dal zrozumiteľnú a presvedčivú odpoveď na podstatné argumenty strán sporu v snahe garantovať im právo na spravodlivé súdne konanie. Skutočnosť, že neboli naplnené očakávania žalobcu a že súd prvej inštancie nerozhodol v súlade s jeho právnymi názormi, neznamená porušenie jeho práva na spravodlivé súdne konanie. Ochranu poskytol stranám v požadovanej kvalite. V záujme zachovania práva strán sporu na spravodlivý súdny proces sa odvolací súd vyjadruje stručne k odvolacím námietkam žalobcu.

21. Predmetom preskúmaného konania je nárok žalobcu proti žalovanému na zaplatenie dlžného poistného titulom poistenia jeho zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla vzniknutého na základe zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu dňa 31.8.2016 č. XXXXXXXXXXXX na dobu neurčitú s dohodnutým ročným poistným vo výške 104,56 eur, ktoré sa žalovaný podľa zmluvy zaviazal platiť v štvrtročných splátkach vo výške 26,14 eur splatných dňa 31.08., 30.11., 28.02. a 31.05. Prvé poistné v rozsahu jeho prvej štvrtročnej splátky teda bolo splatné v deň uzatvorenia zmluvy 31.08.2016, ktoré žalovaný nezaplatil. Uvedené poistné nebolo zaplatené ani do 30.09.2016.

22. Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. ktorý súd prvej inštancie správne na danú vec aplikoval ako lex specialis vo vzťahu k nárokom vyplývajúcim z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poistenie zodpovednosti za takúto škodu zanikne tiež, ak poistné nebolo zaplatené do jedného mesiaca od jeho splatnosti, ak pre takýto prípad nebola v poistnej zmluve dohodnutá dlhšia lehota pre zánik poistenia zodpovednosti.

Podľa § 803 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) poisťiteľ má právo na poistné za dobu do zániku poistenia.

23. Právnym posúdením veci je činnosť súdu, ktorou zistený skutkový stav subsumuje pod skutkové podstaty určitých právnych noriem hmotnoprávneho charakteru, na základe čoho dospieva k záveru, či právo prizná alebo neprizná. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak súd skutkový stav subsumuje pod nesprávnu normu, alebo ak správne aplikovanú právnu normu nesprávne interpretuje.

24. Súd prvej inštancie žalobou uplatnený nárok žalobcu teda správne právne posúdil, ak na preskúmanú vec pre účely rozhodnutia o nej aplikoval špeciálny právny predpis zákon č. 381/2001 Z. z., ktorý v jeho ust. § 9 ods. 4 špeciálne upravuje spôsob a termín zániku poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a jeho aplikáciou dospel k správne právne záveru, že poistenie zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zaniklo 30.09.2016, keďže prvá splátka poistného splatná dňa 31.08.2016 nebola zaplatená do jedného mesiaca po splatnosti. Správne potom vypočítal alikvótnu časť ročného poistného, do zániku poistenia, na ktoré má žalobca vychádzajúc z ust. § 803 ods. 1 OZ nárok. Pokiaľ sa žalobca v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie odvoláva na čl. IV ods. 10 Všeobecných poistných podmienok č. 709 vzťahujúcich sa na danú poistnú zmluvu s tým, že tvoria jej neoddeliteľnú súčasť, odvolací súd poukazuje na jeho znenie, podľa ktorého tento článok upravuje v prípade platenia poistného formou štvrtročnej alebo polročnej splátky poistného zánik poistenia nezaplatením zostávajúcej časti poistného a nie nezaplatením prvej splátky poistného, ako tomu bolo v dnom prípade, Dané ust. Všeobecných poistných podmienok teda rieši situáciu skutkovo odlišnú od preskúmanej, keď dôjde k zaplateniu prvej štvrtročnej alebo polročnej splátky a nebola zaplatená zostávajúca časť poistného. V danej veci nedošlo k zaplateniu žiadnej splátky a poistenie tak zaniklo v zmysle aplikovaného ust. § 9 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z. z. dňa 30.09.2016.

25. Pokiaľ ide o žalobcom v odvolaní vytýkané procesné pochybenie súdu prvej inštancie v konaní, ktoré vydaniu preskúmaného rozsudku predchádzalo, odvolací súd uvádza, že podľa § 177 ods. 2 CSP pojednávanie na prejednanie veci nie je potrebné nariaďovať, ak a) ide iba o otázku jednoduchého

právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2 000 eur.

26. Súdu prvej inštancie teda nemožno vytknúť pochybenie v jeho procesnom postupe, ak na prejednanie veci nenariadil pojednávanie, nakoľko správne vyhodnotil, že žalovaný tým, že sa nevyjadril k žalobe po tom, čo bol vo veci vydaný platobný rozkaz zrušený pre jeho nedoručenie do vlastných rúk žalovanému a žalovaný teda nepodal proti nemu odpor, nepoprel skutkové tvrdenia uvedené žalobcom v žalobe, t. j. skutkové tvrdenia o tom, kedy bola uzavretá poisťná zmluva, aké boli povinnosti žalovaného vychádzajú z jej obsahu a k nej doložených listín, či zaplatil prvú splátku poisťného. Preto tieto skutkové okolnosti neboli nesporné. Súd prvej inštancie bol oprávnený danú vec posúdiť ako otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, keď bola splnená i posledná zákonná podmienka pre prejednanie veci bez nariadenia pojednávania ohľadom hodnoty sporu. Predchádzajúce vydanie platobného rozkazu vo veci zákonnou prekážkou pre prejednanie veci bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 177 ods. 2 CSP nie je. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie, že dátum zániku poistenia a výpočet dlžného poisťného nie je otázkou skutkovou ale otázkou právnou, ktorú konajúci súd právne posúdi na základe vykonaného dokazovania, resp. pre prípad prejednanie veci bez pojednávania na základe tvrdení uvedených v žalobe a listín priložených k nej, preto nemožno uzavrieť, že nepodaním vyjadrenia žalovaného k žalobe žalovaný tieto skutočnosti nepoprel a že ich treba vyhodnotiť za nesporné. Pokiaľ súd prvej inštancie v danej veci vydal platobný rozkaz, postupoval tiež v medziach zákona, nakoľko v zmysle § 265 ods. 1 CSP bolo možné ho vydať na základe skutkových tvrdení uvádzaných žalobcom v žalobe (že bola uzatvorená poisťná zmluva a žalovaný nezaplatil prvú štvrtročnú splátku ročného poisťného), keď vydaniu platobného rozkazu nepredchádza právne posúdenie veci a je na žalovanom, aby v prípade doručenia platobného rozkazu do vlastných rúk uplatnil prostriedky procesnej obrany a náležite sa proti žalobe podaním odporu bránil. Súdnou ochrane žalovaného slúži práve inštitút zrušenia platobného rozkazu pre jeho nedoručenie do vlastných rúk žalovanému, aby vykonal právne posúdenie v žalobe uvádzaných skutkových tvrdení konajúci súd, a to na pojednávaní alebo bez jeho nariadenia za splnenia zákonom určených predpokladov pre takéto prejednanie veci (§ 177 ods. 2 CSP).

27. Na základe uvedeného vyhodnotil odvolací súd odvolacie námietky žalobcu proti čiastočnému zamietnutiu jeho žaloby za nedôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v napadnutej a zároveň aj v súvisiacej časti o náhrade trov konania ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

28. Žalobca podal proti preskúmanému rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie výslovne v celosti.

Podľa ust. § 386 CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak

b) bolo podané neoprávnenou osobou,

c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

29. Pokiaľ ide o výrok napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie zrušil platobný rozkaz zo dňa 31.10.2019 č. k. 7Csp 18/2019-39 pre jeho nedoručenie do vlastných rúk žalovaného, odvolací súd odvolanie žalobcu v tomto rozsahu prejednal a dospel k záveru, že toto je potrebné v uvedenom rozsahu podľa ust. § 386 písm. c) CSP odmietnuť, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému v zmysle ust. § 357 CSP a contrario odvolanie nie je prípustné.

30. Odvolanie žalobcu proti vyhovujúcej časti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorou bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 8,72 eur s príslušenstvom v lehote tri dni od jeho právoplatnosti, odvolací súd po jeho prejednaní odmietol podľa ust. § 386 písm. b) CSP ako podané neoprávnenou osobou, keďže podľa ust. § 359 CSP odvolanie môže podať len strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

31. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle zásady úspešnosti v konaní podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP vzhľadom na plný úspech žalovaného v odvolacom konaní analogicky v spojení s ust. § 256 ods. 1 CSP, keďže žalobca zaviniel odmietnutie jeho odvolania v rozsahu proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie o zrušení platobného rozkazu a proti vyhovujúcej časti napadnutého rozsudku, keď však tento nárok žalovanému nepriznal, nakoľko mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

32. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).